

RÁÅBCČDÖEEÉFGHIIJKLÜMNUÖÖÖÖPQRRÄSSSTÜWÜÜWXYÜZ
 aáäbcčdđeééfgħiijklłłmnňoóôöpqrřsštťwáňňuwxyyžž
 0123456789
 -.,;?!, “—”

U Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník cohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzal k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutý pouvedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tu je modlitby a tu je almužny u vystúpili pred Božiu tvárv a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch sluhaov a nábožného uvojaka z tých, čo mu boli podriadení, ušetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter uťiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď uhyľadol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do uvrátenia. Videl otvorené nebo a zostupoval akúsi nádoba, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli u nej ušetky druhý štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, ustaň, zabíjaj a jedz!“ Ale Peter pouvedal: „Nijakým činom, Pane, uved som nikdy nejedol nič poškurnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškurneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba urazatá do neba. Kým bol Peter u rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu pouvedal: „Hľadajú ťa traja muži. Ustaň teda, zíď dolu a bez uáhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a pouvedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kuôli čomu ste prišli?“ Oni pouvedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ uvdáva svedectvo, dostał pokyn od svätého anjela aby si ťa pozval do domu a uypočul tu je slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň ušiel a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. U ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšimi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu uťiel u ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a pouvedal mu: „Ustaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, uošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I pouvedal im: „My viete, že Žid sa nesmie spolčiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukláza, že nemám nikoho nazývať poškurneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez uáhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kuôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius pouvedal: „Sú to štyri dni práve u túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž u bielom odevu a pouvedal mi: „Kornélius, tu je modlitba je urobená a Boh si spomenul na tu je almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my ušetci tu pred Božou tvárou, aby sme uypočuli ušetku, čo ti Pán prikázal.“ Utedy Peter otvoril ústa a pouvedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale u každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zosnal slovo a zvestoval pokoj skrize Ježiša Krista; on je Pánom ušetkých: My viete, čo sa počnúc od Galiley po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval ušetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami ušetkého, čo urobil u judejskej krajine i u Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa uzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie ušetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh uopred uročil, nám, čo sme s ním pojeho zmŕtvychustanú jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudsca živých i mŕtvych. Jemu uvdávajú ušetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na ušetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Duchu Svätého uylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykm a ulebitť Boha. Utedy Peter pouvedal: „Môžete ešte niekto zabrániť, aby boli uodou pokrstení tí, čo dostali Duchu Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť u mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.